

DUHOVNA MISAO

NEDJELJNA ČITANJA:

Dj 5,27b-32.40b-41; Ps 30,2.4-6.11-12a.13b; Otk 5,11-14; Iv 21,1-19

Spolnost obuhvaća sve vidike ljudske osobe u jedinstvu njezina tijela i duše. Ona se posebno odnosi na afektivnost, sposobnost voljenja i rađanja i, na općenitiji način, na sklonost sklapanju veza zajedništva s drugima. Svatko, muško i žensko, treba da prepozna i prihvati svoj spolni identitet. Fizička, moralna i duhovna razlika i komplementarnost usmjerene su prema dobrima ženidbe i razvoju obiteljskog života. Sklad ženidbenog para i društva dijelom ovisi od načina na koji su življeni komplementarnost među spolovima te uzajamna potreba i potpora. Stvorivši ljudsko biće kao muško i žensko, Bog na jednak način daje osobno dostojanstvo muškarcu i ženi. Čovjek je osoba, i to vrijedi jednako za muškarca kao i za ženu jer oboje su stvoreni na sliku i priliku osobnog Boga. Jedan i drugi spol je, s jednakim dostojanstvom, iako na različit način, slika Božje moći i nježnosti. Sjedinjenje muža i žene u ženidbi jedan je način nasljedovanja, u tijelu, Stvoriteljeve plemenitosti i plodnosti: »Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo« (Post 2, 24). Iz tog sjedinjenja potječu sva pokoljenja čovječanstva. Isus je došao obnoviti stvorenje u čistoći njegovih početaka. U Govoru na gori On strogo tumači Božju namjeru: »Čuli ste da je rečeno: 'Ne čini preljuba!' A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njom učinio preljub u svom srcu« (Mt 5, 27-28). Čovjek ne smije rastaviti ono što je Bog sjedinio. Crkvena je predaja shvatila šestu zapovijed kao onu koja obuhvaća cjelokupnost ljudske spolnosti.

[Katekizam Katoličke Crkve, br. 2332-2336]